

การดำเนินชีวิตของคนไทยในเชิงปรัชญา

พระมหากรุณาธิคุณ ตรุโจน, ผศ.ดร.

อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๑. บทนำ

การดำเนินชีวิตของคนไทย มักจะมีความสำเร็จและได้รับการยกย่องจากสังคมเป็นอย่างมาก ความสำเร็jm ก็มีทั้งในด้านการทำงาน การครองเรือน การเข้าสังคม และการสร้างสรรค์สังคม จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าทำการศึกษาให้ทราบว่าท่านเหล่านี้ ดำเนินชีวิตโดยมีหลักปรัชญาอย่างไรบ้าง ธรรมชาตคนที่ไม่มีหลักปรัชญาประจำใจ ยอมดำเนินชีวิตไปโดยไม่มีจุดหมายปลายทาง มักจะเป็นไปในทางล้มเหลว แต่คนไทยส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะท่านเหล่านั้นมีปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่ชាយฉลาดและหลักแหลม เช่น บางท่านมีหลักว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ก็จะมุ่งมั่นทำแต่สิ่งที่ตนเองเห็นว่าเป็นความดี พยายามเว้นจากการกระทำที่ท่านเห็นว่าเป็นความชั่ว แม้ว่าผลที่ได้รับบางครั้งเป็นความชั่วร้าย เด็กยังเชื่อว่าผลดีจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในวันหนึ่งข้างหน้า จึงเพียรพยายามที่จะเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้คนในสังคมซึ่งมีปรัชญาให้พบเห็นอยู่เสมอ

หลักการดำเนินชีวิตบางที่เรียกว่าปรัชญาการดำเนินชีวิตซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า ทำที่ต้องชีวิต และคำว่า การมองโลก เพราคนมีทำที่ต้องชีวิตหรือมองโลกอย่างไรก็มักดำเนินชีวิตไปตามทำที่หรือการมองนั้น ๆ ดังที่ รศ.ดร.ณรงค์ เพชรประเสริฐ ระบุไว้ในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง บทสังเคราะห์ภาพรวม การพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาสในสังคม ตอนหนึ่งว่า “โดยหลักมาตรฐานสากลที่เรียกว่า ระบบ ๓ แปด คือทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง ศึกษาหาความรู้(วันละ) ๘ ชั่วโมง และพักผ่อนหลับนอน(วันละ) ๘ ชั่วโมง แต่ในความเป็นจริง คนไทยพึ่งมีที่จะทำงานวันละ ๑๐-๑๒ ชั่วโมง และก็พักผ่อน บันเทิงและนอน”^๕

ในเรื่องปรัชญาการดำเนินชีวิตนี้ขอยกตัวอย่างนักปรัชญาที่มีชื่อเสียง จำนวน ๓ ท่านคือ โสคราตีส ค้านท์ และชาร์ท์เพื่อสนับสนุนว่า ท่านเหล่านี้ดำเนินชีวิตตามปรัชญาของตนเอง ท่านแรกคือโสคราตีส (พ.ศ. ๗๓-๑๔๔) เจ้าของคำพูดปรัชญาว่า “หนึ่งเดียวที่ข้าพเจ้ารู้คือรู้ว่าข้าพเจ้าไม่รู้อะไร” สืบให้เห็นว่าโสคราตีสเป็นผู้แสวงหาความรู้ตลอดเวลา สงสัยได้จากการที่ท่านไปเที่ยวตัวภายนอกคนเก่งและคนมีชื่อเสียงในสังคมชาวกรีกในเวลานั้น เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ ๆ จนกระทั่ง

^๕ รศ.ดร.ณรงค์ เพชรประเสริฐ. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่อง บทสังเคราะห์ภาพรวมการพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาสในสังคมไทย. ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกอ.), (กรุงเทพฯ : บริษัทเอ迪สันเพรส โปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๖), หน้า ๑๖๑.

ในช่วงที่รัฐกุกคุมขังก่อนถึงวาระสุดท้าย ท่านยังบอกกับเพื่อน ๆ และศิษย์ที่มาเยี่ยมว่า “นักปรัชญาคือผู้แสวงหาความรู้ที่สมบูรณ์ แต่นักปรัชญาไม่มีวันเข้าถึงความรู้ที่สมบูรณ์หากเขายังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เพราะวิญญาณของเขากุกคุมขังอยู่ในร่างกาย จึงขาดอิสรภาพในอันเข้าถึงสัจธรรม การประสบความตายคือการได้ปลดปล่อยวิญญาณจากเครื่องพันธนาการ เมื่อนั้นวิญญาณจะเข้าถึงความรู้ที่สมบูรณ์ นักปรัชญาผู้แสวงหาความรู้ที่สมบูรณ์จึงไม่กลัวความตาย” การแสวงหาความรู้จึงเป็นปรัชญาการดำเนินชีวิตของโสคราเตสฯ ท่านที่สองคืออิมามนูอล คานห์ (ค.ศ.1724-1804) ท่านเชื่อว่า เรายุกคนยอมรับว่าคุณลักษณะหรือสิ่งอื่นใดจะได้ เช่น ความฉลาด ลาภยศ อำนาจ เกียรติศักดิ์ ความสุข ฯลฯ กระนั้นความดีของสิ่งเหล่านี้ก็เป็นความดีที่มีเงื่อนไข ในบางสถานการณ์สิ่งเหล่านี้อาจไม่ดีก็ได้ เจตนาดีเท่านั้นที่ด้อยกว่าสมบูรณ์...” การกระทำและการพูดของท่านตลอดชีวิต ก็อยู่ในกรอบที่เรียกว่าเจตนาดี จึงกล่าวได้ว่า เจตนาดีเป็นปรัชญาการดำเนินชีวิตของท่าน^๗ สำหรับท่านที่สามคือของ ปอล ชาร์ท์ (ค.ศ.1905-1980) ประโภคปรัชญาของท่านที่เรียกน้ำหนึ่งก็คือ “มนุษย์ถูกสาปให้เป็นอิสระ” และคำกล่าวประโภคว่า “มนุษย์เป็นอิสระอย่างสมบูรณ์” สาระที่ประกอบกันก็คือมนุษย์มีอิสระที่จะเลือกตัดสินใจทำอย่างไรก็ได้ มีเสรีภาพที่จะเลือก แต่การเลือกต้องตามมาด้วยความรับผิดชอบ ครอบความประพฤติของท่านเจืองอยู่ในเรื่องการมีอิสระที่จะเลือกตัดสินใจและรับผิดชอบต่อการเลือกของท่านเอง ในบางเรื่องท่านต้องรับผิดชอบด้วยการถูกจำคุก การครองคุกกับคุชีวิตของท่าน ก็อยู่แบบต่างคนต่างมีอิสระ ใครยกไปไหน อยากทำอะไร ก็ไปได้ทำได้ตามใจแต่ทั้งสองครองคุกันจนตลอดชีวิต รวมถึงการตัดสินใจปฏิเสธแรงวัลโนเบลซึ่งเป็นแรงวัลที่หลายท่านอยากได้ จึงกล่าวได้ว่าท่านได้ดำเนินชีวิตตามปรัชญาของท่าน คือ อิสระ ตัดสินใจเลือก และรับผิดชอบ^๘ การดำเนินชีวิตของคนไทย ก็ดำเนินตามหลักปรัชญาของตน ดังเช่นที่จะกล่าวต่อไปนี้

๒. ปรัชญาในการดำเนินชีวิตและการดำเนินชีวิตของ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตตโน)

พระพรหมคุณภารณ์ (ป.อ.ปยุตโต) : นักบวชผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต มีนามเดิมว่า ประยุทธ์ อารยางกูร หรือที่รู้จักกันดีทั่วไปในนามปากกาว่า “ป.อ. ปยุตโต” เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๙๑ ที่อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ท่านได้บรรพชาเป็นสามเณรตั้งแต่อายุ ๑๒ ปี

๖ ดูรายละเอียดใน พระราชบรมนี้ (ประยุร รัมภจิตโต), ปรัชญากริก มอเกิดภูมิปัญญาตะวันตก, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศิราม บริษัทเคล็ดไทย จำกัด, ๒๕๔๐), หน้า ๑๓-๑๙๑.

^๓ ดูรายละเอียดใน เนื้องน้อย บุณย์เนตร, จริยศาสตร์ตะวันตก : ค้านท์ มิลล์ ขอบส์ โรลส์ ชาร์ทร์, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗), หน้า ๑-๑๙.

๙ ถังแล้ว หน้า ๗๐๑-๗๔

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๙๔ และเข้ามาจำพรรษา ณ วัดพระพิเรนทร์ กรุงเทพฯ เรียนนักธรรมและบาลีจันสอปได้นักธรรมชั้นเอก และเปรียญธรรม ๕ ประโยคณะที่ยังเป็นสามเณร และได้รับการอุปสมบทโดยเป็นนาคหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ณ พัทชสีมาวัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยมีสมเด็จพระอธิการบดีสังฆราช (ปลด กิตติโสภโณ) เป็นพระอุปัชฌาย์

พระพรหมคุณภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) มีความเจริญในพระพุทธศาสนาเป็นลำดับมาได้ผลิตงานวิชาการทางพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมากเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และมีความประพฤติดีเป็นแบบอย่างที่ดีมากถึงปัจจุบัน^๕

ในการบรรพชาและอุปสมบทเป็นสามเณรและพระภิกษุนั้น มีคำกล่าวขอบบรรพชาตอนหนึ่งว่า “...สพพทุกชนิสสรณนิพพาน สจ尼克ณตถาย เอต กาสาว ทตัว ปพพาเชชา ນ ภานเต อนกุณป อุปทานย แปลความเป็นภาษาไทยว่า...ท่านผู้เจริญ ท่านจงอนุเคราะห์ข้าพเจ้า ท่านจงให้ฝ้ากาสายนั้น จงให้ข้าพเจ้าบวช เพื่อทำตนให้พ้นทุกข์ เพื่อทำให้แจ้งชีวะนิพพาน”^๖ ตรงนี้ผู้เขียนถือว่าเป็นอุดมการณ์ของผู้บรรพชาและอุปสมบท หรือเรียกว่าเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิตของผู้บรรพชาและอุปสมบทคือสามเณรและพระภิกษุทั้งหลาย โดยเฉพาะตรงที่กล่าวว่า บวชเพื่อทำตนให้พ้นทุกข์ เพื่อทำให้แจ้งชีวะนิพพาน เป็นอุดมการณ์สูงสุดที่สามเณรและพระภิกษุจะต้องดำเนินชีวิตไปเพื่อสิ่งนี้ พระพรหมคุณภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ก็เป็นพระภิกษุรูปหนึ่งซึ่งต้องกล่าวคำเหล่านี้และปฏิบัติตนตามไปด้วย ซึ่งท่านก็ปฏิบัติได้ ท่านจึงเพียบพร้อมด้วยปฏิปทาจริยาวัตรอันเรียบร้อย เป็นที่เลื่อมใสครั้งของคนโดยทั่วไปดังที่เป็นอยู่

พระภิกษุผู้ร่วมอุดมการณ์เดียวกัน หรือร่วมปฏิบัติตามปรัชญาในการดำเนินชีวิตอันเดียวกันนี้ แล้วปรากฏชื่อเสียงเด่นเป็นสง่าในวงการพระพุทธศาสนา สังคมไทยและสังคมโลกยังมีอึกหлатยรูปเช่น พระธรรมวิสุทธิชิริงคล (บัว มหาสมบุปโน) พระวิปัสสนากรรมฐานสายหลวงปู่มั่น ภูริทตโต เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานีที่มีชื่อเสียง^๗ และพระราชาธรรมนิเทศ (พยอมกลุยโน) เจ้าอาวาสวัดสวนแก้ว จังหวัดหนองบุรี เป็นพระนักเทศน์ที่มีลักษณะการเทศน์เป็นแบบฉบับเฉพาะของตน^๘ เป็นต้น

^๕ ดูรายละเอียดใน พนิتا อังจันทร์เพ็ญ, วิถีแห่งปรัชญาฉบับสมบูรณ์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพฯ: ลิเบอร์ตี้เพรส, ๒๕๙๔), หน้า ๒๒๕-๒๔๗. และเว็บไซต์ <http://th.wikipedia.org/wiki/EO/...13> ธันวาคม 2553.

^๖ ดู ว. ม. (ไทย) ๔/๙๖/๖๒.

^๗ พนิตา อังจันทร์เพ็ญ, วิถีแห่งปรัชญาฉบับสมบูรณ์, หน้า ๑๑.

^๘ <http://th.wikipedia.org/wiki/EO/...๑๕> ธันวาคม ๒๕๕๓., และ <http://xn--p3csfaOe.co.cc//EO/B8/...๑๕> ธันวาคม ๒๕๕๓.

^๙ <http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php//EO/B8/...๑๓> ธันวาคม ๒๕๕๓.

อีกประการหนึ่งเมื่อมีผู้ถามพระพรหมคุณากรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) ว่า “ท่านมีคติชีวิตของท่านเองหรือไม่ ถ้ามีคืออะไร?” ท่านตอบว่า “คติชีวิตที่อาตามายีดประจำติปฏิบัติมาตลอด คือบัณฑิตย้อมฝึกตน คติอีกข้อหนึ่งซึ่งถือมาก่อน และต่อมาถือไว้ด้วยกันคือ ถ้าจะทำอะไรก็ต้องพยายามทำให้สำเร็จและทำให้ดีที่สุด”^{๑๐} เมื่อพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นว่า พระพรหมคุณากรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) ได้ปฏิบัติตามอุดมการณ์ที่ได้กล่าวไว้เมื่อปรารถนาและอุปสมบท รวมทั้งปฏิบัติตามคติชีวิตของท่านซึ่งทั้งหมดนั้นถือว่าเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิตของท่าน เมื่อตั้งปรัชญาในการดำเนินชีวิตไว้อย่างไร ท่านก็ได้ปฏิบัติตามนั้นอย่างเคร่งครัด เป็นผลให้การทำงานเชิงวิชาการของท่านเป็นงานที่มีคุณภาพ ปราภูณ์เด่นให้พວກเราได้ชื่นชมกันอยู่ในปัจจุบันนี้ ในประเด็นนี้ผู้เขียนคิดว่า พระพรหมคุณากรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) และคณะ มีทัศนะเช่นเดียวกันกับนักปรัชญากลุ่มพุทธปัญญา尼ยม (intellectualism)^{๑๑} เพราะมีทัศนะว่าพุทธปัญญา (ความพันทุกข์, นิพพาน) มีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด

๓. ปัจจัยในการดำเนินชีวิตและการดำเนินชีวิตของอาจารย์สุริพ ปุณณานภาพ

อาจารย์สุชีพ บุญญาณุภาพ : ครูอาจารย์นักสอนนักบรรยายผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต
เกิด ณ ตำบลบางไทรป่า อำเภอบางปลา (อำเภอบางเลนในปัจจุบัน) จังหวัดนครปฐม เมื่อวันศุกร์
ที่ ๑๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ในครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย ในวัยเด็กอาจารย์สุชีพได้ศึกษาจบชั้น
ประถมปีที่ ๔ (ซึ่งเทียบได้กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในสมัยปัจจุบัน) เมื่อจบการศึกษาเบื้องต้นแล้ว
ได้เข้าเรียนภาษาบาลีที่วัดกันมาตุยาราม กรุงเทพฯ เมื่ออายุประมาณ ๑๓ ปี ก็กลับไปบรรพชาเป็น
สามเณรเพื่อศึกษาเล่าเรียนต่อในทางพระศาสนา ณ วัดสัมปทวน อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
โดยเป็นศิษย์ของพระปฐมคราจารย์(วงศ์โอหาตawanโนน) เจ้าอาวาสวัดสัมปทวน และเจ้าคณาจังหวัด
นครปฐมในขณะนั้น แล้วจึงเข้ามาศึกษาเล่าเรียนต่อ ณ วัดกันมาตุยาราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ
จนสอบใบได้ชั้นนักธรรมเอก และบาลีได้เป็นเบรียลธรรม ๗ ประโยค ตั้งแต่ยังเป็นสามเณร

อาจารย์สุชิพ ปุณณานุภาพได้อุปสมบท ณ วัดกันมาตุยาราม เมื่อ พ.ศ. ๒๕๘๐ โดยเจ้าพระคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (เจริญ ภานุวโร) วัดเทพศิรินทราราช เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า สุชิโว หลังจากอุปสมบทได้ ๒ พรรษา ก็สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค ต่อมาท่านได้ทำคุณประโยชน์แก่วงการศึกษาในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก เช่น ก่อตั้งมหาวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นต้น ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๘๕ ท่านได้ลาสิกขابทแล้ว ได้ทำงานในกระทรวงธรรม และองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(อสท.)

^{๑๐} พนิตา อังจันทร์เพ็ญ, วิถีแห่งราชบัลลังก์สมบูรณ์, หน้า ๑.

^{๑๑} พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, (กรุงเทพฯ : บริษัท ออมรินทร์ พري้ნติง กรริฟ จำกัด, ๒๕๓๒), หน้า ๔๖.

และยังช่วยงานด้านการศึกษาโดยเฉพาะงานสอน งานบรรยายวิชาการทางพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์จนตลอดชีวิต

เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตของท่านได้อุทิศในงานสอน งานบรรยาย งานวิชาการด้านพระพุทธศาสนา มีผลงานทางวิชาการเป็นที่ยอมรับจำนวนมาก การดำเนินชีวิตของท่านในส่วนที่ท่านเอาใจใส่ในงานสอน งานบรรยายวิชาการทางพระพุทธศาสนา สอดคล้องกับหลักธรรมของกัลยานมิตร^{๑๒} คือท่านอาจารย์สุชีพ ดำเนินชีวิตแบบเป็นคนน่ารัก เข้าถึงจิตใจของนักศึกษาและผู้ฟังทั้งหลาย สร้างความรู้สึกสนิทสนม เป็นกันเอง ชวนใจนักศึกษาให้อยากเข้าไปศึกษาต่อถ้า (ตรงกับภาษาบาลี ว่า ปิโย แปลว่า น่ารัก) ท่านเป็นผู้ประพฤติสมควรแก่จนานะ ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น เป็นที่พึงได้และปลดปล่อย (ครุ แปลว่า นำเคารพ) ท่านเป็นผู้มีความรู้จริง ทรงภูมิปัญญาแท้จริง และเป็นผู้ฝึกฝนปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ เป็นที่น่ายกย่อง ควรเอาอย่าง ทำให้ผู้ศึกษาและผู้ฟังเอียอ้างและรำลึกถึงด้วยความซาบซึ้ง มั่นใจและภาคภูมิใจ (ภาวนิโย แปลว่า นำเจริญใจ) ท่านเป็นคนพูดเป็นรู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไรควรพูดอะไร อย่างไร ค่อยให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือน เป็นที่ปรึกษาที่ดี (ວຕູຕາ แปลว่า รู้จักพูดให้ได้เหตุผล) ท่านเป็นผู้พร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษาซักถามแม้จุกจิก ตลอดจนอุดหนาฟังคำล่วงเกินและคำตักเตือนวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ โดยไม่เบื่อหน่าย ไม่เสียอารมณ์ (ຈາກນຸ່ມໂມ แปลว่า ทนต่อถ้อยคำ) ท่านเป็นผู้ก้าวเข้าแจ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่ลึกซึ้งซับซ้อนให้เข้าใจได้และสอนนักศึกษาให้ได้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป (ຄມຸງກົງລຸ ກຳ ກຕູຕາ แปลว่า แตลงเรื่องล้ำลึกได้) และท่านไม่ซักจุนนักศึกษาและผู้ฟังไปในทางเสื่อมเสีย หรือเรื่องราวเหลวไหลไม่สมควร (ໂນ ຈູ້ຈາເນ ນີໂຍຊຍ ແລວ່າ “ໄມ່ສັກນຳໃນອຫານະ”) ^{๑๓} ผู้เขียนเข้าใจว่าอาจารย์สุชีพได้ตั้งคุณธรรมของกัลยานมิตรไว้เป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิต แล้วท่านได้ดำเนินชีวิตตามนั้น^{๑๔} ปรากฏผลงานที่เด่นในด้านการสอนการบรรยาย เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ผู้เขียนคิดว่าครูอาจารย์นักสอนนักบรรยายนี้มีทัศนะคล้ายกับนักปรัชญา古ลุ่มประโยชน์นิยม (utilitarianism)^{๑๕} คือมีทัศนะว่าประโยชน์สุขของคนหมุ่นมากสำคัญกว่า ดีกว่าประโยชน์สุขของคนเลอ

^{๑๒} อง.สต.ต.ก. (ไทย) ๒๓/๓๖/๕๖.

^{๑๓} พระพรหมคุณภารণ (ป.อ. ปัญญาโต, พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ, พิมพ์ครั้งที่ ๑๕, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สหธรรมิก จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๖๓๑-๖๓๓.

^{๑๔} <http://www.dharma-gateway.com/ubasok-suchep.htm> ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓.

^{๑๕} พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. หน้า ๑๗.

๔. ปรัชญาในการดำเนินชีวิตและการดำเนินชีวิตของนางนวลพรรณ ล่าชما

นางนวลพรรณ ล่าชมา : นักธุรกิจผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นบุตรีของนายโพธิพงษ์ ล่าชมา และนางยุพา ล่าชมา ทั้งคู่เป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ในชีวิต มีทรัพย์สินมากเป็นอันดับต้นของประเทศไทย นางนวลพรรณ ล่าชมาได้ดำเนินกิจการต่อจากบิดามารดา และถือว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จด้านธุรกิจเป็นอย่างดีเช่นกัน ต่อมาก็ได้เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเมืองไทยประกันภัยจำกัด เป็นผู้ช่วยเลขานุการพระครูประชาธิปัตย์ (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ) และเป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายอภิรักษ์ โภษะโยธิน) นอกจากเป็นผู้บริหารระดับสูงในธุรกิจประกันภัยของตระกูล นางนวลพรรณยังเปิดกิจการของตนเอง เช่นธุรกิจนำเข้าสินค้าแฟชั่นแบรนด์เนมหลายแบรนด์ ผ่านทางบริษัท วรรณนานี จำกัด และบริษัท ซั่งออนไลร์ (กรุงเทพ) จำกัด เริ่มจากแบรนด์แรกคือ แอร์เมส (Hermes) จนมีมากมายหลายแบรนด์ในปัจจุบัน เช่น อีมโพริโอ อาร์มานี (Emporio Armani), ทอดส์ (Tod's), ໂຣໂດ, ໂຄລເ້ (Chole), ຄຣິໂຕເພີລ ແລະ ບລຸມາຣີນ (Blumarine) นับว่านางนวลพรรณ ล่าชมา เป็นนักธุรกิจที่มีความโดดเด่นเป็นอย่างมากในยุคปัจจุบัน^{๑๖}

ในทางพระพุทธศาสนาคุณธรรมที่โดดเด่นในด้านนี้ก็คือ ทิฏฐิธรรมมิกัตถสังวัตตนิกธรรม หมายถึงธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ในปัจจุบันหรือหลักธรรมอันอำนวยประโยชน์สุขขึ้นต้น^{๑๗} ผู้เขียน มีความเห็นว่านางนวลพรรณ ล่าชมา ได้ยึดถือหลักธรรมชุดนี้เป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิต จึงทำให้ การดำเนินชีวิตประสบผลสำเร็จดังที่ปรากฏ นั่นคือนางนวลพรรณมีความขยันหมื่นเพียรในการประกอบกิจการต่าง ๆ ของตนเอง (อุปราชานัมปทา) มีความประยัตและรู้จักรักษาทรัพย์สมบัติของตนที่มีอยู่และที่หากมาได้ (อารักษานัมปทา) รู้จักรับเพื่อตลอดถึงเลือกกลุ่มลูกค้าที่เหมาะสมกับธุรกิจ (กัลยานมิตรตา) และทำตนสมำเสมอทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้ลูกค้าเชื่อใจและด้านความขยันและอุตสาหะ รอบคอบรู้จักกำหนดรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายได้ (สมชีวิตา) ทำให้ธุรกิจเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และราบรื่น ในประเด็นนี้ผู้เขียนคิดว่ากลุ่มนักธุรกิจมีความคิดที่จะสร้างประโยชน์แก่ตนเอง เห็นตนเองสำคัญกว่าคนอื่น คิดว่าผลประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้นที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำการต่าง ๆ ซึ่งมีทัศนคติอย่างเดียวกันกับปรัชญากลุ่มอัตตนิยม (egoism)^{๑๘} ซึ่งมีทัศนคติว่าผลประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้นเป็นสิ่งที่บุคคลพึงแสวงหา

^{๑๖} http://th.wikipedia.org/wiki//EO/B8/...๑๓_ธันวาคม_๒๕๕๓.

^{๑๗} อง. อภิญญา. (ไทย) ๒๓/๑๔๔/๙๘๙.

^{๑๘} พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, หน้า ๓๓.

๕. สรุป

ดังที่กล่าวมานะจะเห็นว่าผู้แทนคนไทย ๓ กลุ่ม ได้แก่กลุ่มนักบวช กลุ่มครูอาจารย์ผู้สอนผู้บรรยาย และกลุ่มนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต จะมีปรัชญาในการดำเนินชีวิต เมื่อตั้งปรัชญาในการดำเนินชีวิตไว้อย่างไรแล้วก็ดำเนินชีวิตไปตามปรัชญาอันนั้น ทำให้ชีวิตเป็นไปตามที่ตนกำหนด เรียกว่ากำหนดชีวิตของตนเองได้ กลุ่มที่ไม่ได้ตั้งไว้ก็เป็นพวกไม่มีจุดหมายปลายทางที่แน่นอน ทำให้ดำเนินชีวิตผิดพลาดได้โดยง่าย และอาจกล่าวได้ว่านักบวชเป็นผู้แทนของนักปรัชญากลุ่มพุทธปัญญา นิยม(intellectualism) ครูอาจารย์ผู้สอนผู้บรรยายเป็นผู้แทนของนักปรัชญากลุ่มประโยชน์นิยม (utilitarianism) นักธุรกิจเป็นผู้แทนของนักปรัชญากลุ่มอัตตนิยม (egoism) มีตัวอย่างให้เห็นมากมาย ในสังคมไทย จึงกล่าวได้ว่าการตั้งปรัชญาในการดำเนินชีวิตไว้ ปรัชญาอันนั้นก็จะเป็นหัวใจด้วย ปลายทาง และเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตต่อไป จะกล่าวว่า เป็นการสร้างรูปธรรมจากนามธรรม ก็ได้ ความดังกล่าวมานี้ อาจซึ่งให้เห็นว่า นี่เป็นประโยชน์อย่างหนึ่งของปรัชญา.

* * * * *

บรรณาธิการ

จำนำค์ ทองประเสริฐ. ตรากศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๑, กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๓๘.

_____. ปรัชญาประยุกต์ ชุดอินเดีย. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ้อ แกรมมี จำกัด, ๒๕๓๙.
จำนำค์ อดิวัณสิทธิ์. พื้นฐานทางจริยธรรมของพระพุทธศาสนา. ใน รวมรวมบทความทางวิชาการ
พระพุทธศาสนาและปรัชญา (หน้า ๔๑-๕๐). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

ชัยวัฒน์ อัตพัฒน์, รศ. ปรัชญาตะวันตกร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๓๒.

เดือน คำดี, ดร. ปัญหาปรัชญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอดี้นสโตร์, ม.ป.ป.
เทพเวท (ประยุทธ์ ปยุตโต), พระ. พุทธศาสนาในฐานะเป็นรากฐานของวิชาศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๓๕

_____. เทคโนโลยีกับศาสนาและเกณฑ์วินิจฉัยความหมายและคุณค่าของพุทธธรรม.
กรุงเทพมหานคร: หจก. ภาพพิมพ์. ๒๕๓๔.

เนื่องห้อย บุณยเนตร. จริยศาสตร์ตะวันตก: ค้านท์ มิลล์ ขอบส์ รอลส์ ชาร์ท'r.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

ปรีชา ช้างขัญยืน (แปล). อุตมรัตน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๓๓.

ราชวรມุนี (ประยูร ธรรมจิตต์โต), พระ. ปรัชญากรีก บ่อเกิดภูมิปัญญาตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ ๓.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศยาม บริษัทเคล็ดไทย จำกัด, ๒๕๔๐.

พนิตา อังจันทร์เพญ. วิถีแห่งประชญาลับสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร:
ลิเบอร์ตี้เพรส, ๒๕๔๘.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาเตปีฎก. ๒๕๐๐.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๖.

_____. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

มหากรุณาธิคุณ. ธรรมบัญญัติ. ปณิจโน ภาณุ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย. ๒๕๓๑.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕. (พิมพ์ครั้งที่ ๖).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์. ๒๕๓๗.

_____ . พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.

กรุงเทพมหานคร บริษัท ออมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ฟ จำกัด, ๒๕๓๒.

รศ.ดร. กิตติพัฒน์ นนทปัทุมดุล. การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม: แนวคิดและวิธีวิจัย.

พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

รศ.ดร. ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์บทสังเคราะห์ภาพรวมการพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาสในสังคมไทย. ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.), กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอ迪สันเพรส โปรดักส์ จำกัด.

Govinda, Lama Anagarika. The Psychological Attitude of Early Buddhist Philosophy.

London: Rider & Company, 1969.

Jayasuriya, W. F.Dr. The Psychology and philosophy of Buddhism. Kuala Lumpur: Buddhist Missionasry Society, 1976.

Jayatilleke, K.N. Ethics in Buddhist Perspective. Ceylon: Buddhist Publication, 1970.

Johansson, Nolan Pliny. Buddhism: The Religion of Analysis. London: George Allen & Unwin, 1969.

Kalupahana, David, J. A History of Buddhist Philosophy. Hawaii: University of Hawaii Press, 1992.

Medis, N.K.G. The Question of King Milinda an Abridgement of the Milindapanha. Kandy : Buddhist Publication Society, 2001.

W.L. Reese. Dictionary of Philosophy and Religion : Eastern and Western Thought.

Fourth Printing, New Jersey : Humanities Press, 1987.

<http://th.wikipedia.org/wiki/EO/...๑๓> ธันวาคม ๒๕๕๓.

<http://th.wikipedia.org/wiki/EO/...๑๔> ธันวาคม ๒๕๕๓.

<http://xn--pccsfaOe.co.cc//EO/B&/...๑๕> ธันวาคม ๒๕๕๓.

<http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php//EO/B8/...๑๓> ธันวาคม ๒๕๕๓.

<http://www.dharma-gateway.com/ubasok-sucheep.htm> ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓.

<http://th.wikipedia.org/wiki//EO/B8/...๑๓> ธันวาคม ๒๕๕๓.